

[Carl Petersen.]

betales af de Befolkningsgrupper, hvis Indtægter ligger paa $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ af de nævnte Beløb?

Det er i Grunden Spørgsmaalet i en Nøddeskal. Jeg synes ikke, man har Ret til at tale om Ensidedighed i denne Forbindelse. Jeg har udtalt Partiets Beredvillighed og ærlige Vilje til at gaa ind i Drøftelserne, men jeg synes, det maa være et billigt Forlangende, at man vil have den Dokumentation, der er nødvendig.

Derfra gled det ærede Medlem over til at sige, at jeg har draget Landøkonomisk Driftsbureaus Regnskaber i Tvivl. Nej, ikke om et eneste Tal har jeg tvivlet. Det, jeg har gjort, er, at jeg af disse Regnskaber har draget det Materiale ud, der bestemmer Landmandens Indtægt, som vi kender den i al Almindelighed. Jeg har taget Indtægten af Mandens eget Arbejde efter Landøkonomisk Driftsbureaus Beregning. Jeg har taget det Beløb, der er Driftslederløn, og jeg har beregnet paa Grundlag af Regnskabet 1944—45 et Nettoudbytte og saa Forrentning af Mandens egen Kapital. Der er da ingen, som kender til disse Ting, der vil vove at paastaa, at ikke alle disse Beløb sammenlagt er det, den enkelte Landmand har til privat Forbrug; det er dog rigtigt, og det maa være det eneste Tal, der i Virkeligheden har Interesse i denne Forbindelse for at faa konstateret, hvor stor den Indtægt er, de Mænd har, som Lovforslaget drejer sig om, sammenlignet med andre Borgere i Landet. Det maa dog være det eneste ædruelige Grundlag for en nøgtern Bedømmelse af disse Forhold, og det er det, jeg har forsøgt at stille op paa en saadan Maade, at man kunde danne sig et Indtryk deraf.

Med det samme jeg er ved en Omtale af disse Regnskaber — jeg vilde have sagt det i mit første Indlæg, men glemte det —, vil jeg omtale, hvordan man er kommet til en Udgiftsstigning paa 120 Kr. pr. ha. Jeg gjorde opmærksom paa, at der var to Tal med, som jeg fandt ikke burde være der. Det var Tallene, der bestemte Vederlaget for Familiens Arbejde og Driftslederlønnen. Jeg har ikke noget imod, at de gaar ind i Regnskabet for at bevise en eller anden Ting, men jeg vil ikke finde det rigtigt, at man tager disse Tal med for at gøre op, hvor store Udgifterne har været til et Erhverv, der kommer til det øvrige Samfund og beder om Støtte for at klare Produktionen. Det er ikke givet, at man har Lov til at indregne og stipulere en bestemt Indtægt, før man gaar til andre og beder om Hjælp. Det er ikke indlysende, at det er

saadan. Det kan man nu regne med, hvordan man vil. Men de 120 Kr. — som for øvrigt andre Ordførere har været inde paa — dækker Udgifterne til samtlige Driftsomkostninger paa denne Ejendom, og det, det drejer sig om i Forslaget, er, at man vil have, at de tre bestemte Omraader skal dække hele denne Udgiftsstigning.

Nu er jeg vel klar over — og den højtærede Landbrugsminister nævnte det ogsaa til sidst —, at det er gjort i den allerbedste Mening, fordi Husmændene skulde have saa meget som muligt. Jeg har godt været opmærksom paa, at det vilde vende den Ende nedad. Men jeg havde nær sagt: Lur mig, om ikke Konsekvensen i næste Omgang bliver den stik modsatte. For hvad er det nu, der skal ske i næste Omgang? Jo, saa vil man komme og forlange Tilskud i Hold til Prisstigningerne til de Produkter, der har den store Interesse for det store Landbrug. Jeg har været med i disse Forhandlinger i nogle Aar. Jeg kender Spilletts Regler, og derfor er det, jeg gerne vil sige, at den Godhed, man her viser Husmændene, godt kan blive meget problematisk.

Men altsaa — vi kan ikke strides om, at de 120 Kr., der her er lagt til Grund for Beregningerne, dækker hele den Udgiftsstigning, Bedriften har paa alle Omraader; og at Lovforslaget tager Sigte paa at dække disse Penge ind paa tre bestemte Omraader; kan vist ikke diskuteres, for det er rigtigt.

Saa har jeg en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som er Ordfører for Det konservative Folkeparti. Jeg blev noget forbavset over, at det ærede Medlem saa kategorisk sagde, at Det konservative Folkeparti ikke vilde være med til at fastholde de nuværende Hjemmemarkedspriser. Det vil næppe kunne forstaas af de Tusinder af Arbejdere, der i Foraaret efter Overenskomstforhandlinger, det dog havde voldt Vanskeligheder at komme igennem, fik deres Overenskomst, fik genskabt den Realløn, de havde Krav paa. Vi har for ikke saa forfærdelig længe siden ført vor Sociallovgivning à jour, og vi har ført Tjenestemandslønningerne à jour, og man vil næppe blandt de store Befolkningsgrupper, der kommer her ind under, kunne forstaa, at den første politiske Handling af Format, der derefter skal ske, er, at man hæver Priserne paa de Livsformødenheder, de skal købe. Det er der selvfølgelig ikke noget at gøre ved, jeg blev kun forbavset over, at det ærede Medlem sagde det saa kategorisk.

Jeg har ogsaa nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen,